Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Dixit iterū abbas pymen pastori: quia si du
as res oderit monachus. potest liber esse ab
hoc mundo./ Et dixit ei fr: Que sistę. Et
dixit ei senex./ Carnalem repausationem aua
nam glam. diuerse exortationes patrum.
Narrauerunt de abbate pambo quia uenerus
in ipsa hora qua decidebat ex hac uita.
& dixerit astantib; sibi seis uiri: quia
ex quo ueni in locū hunc solitudinis &
fabricaui m̄ cellā. & habitaui in ea. extra
labore manuū mearū n̄ recolo me co
medisse panem. neq; me aliquando locu
tum fuisse sermonem quem me ptulisse
penitteret usq; ad hanc horā. & sic uado
ad dnm quomodo qui nec iniciū fece
rim seruiendi do. ℣ requiem.
Dixit abbas sisoyus./ Esto ctemptibilis &
uoluntates tuas post tergū tuū pice. &
esto securus a secularib; curis. & habebis/
Abbas came cū essa moriturus dixit filiis
suis./ Nolite habitare cū hereticis neq;
habeatis noticiā iudicū. neq; sint ma
nus uestre aperte ad aliquod cōgregandū.
sed sint magis extense ad tribuendum-/